

یساتس ربمن - لی یناد باتک

Découvrir la parabole des dix vierges : un parcours profond à travers l'histoire adventiste

Jeff Pippenger
2024-02-20

La parabole des dix vierges illustre l'expérience du peuple adventiste.

«Η παραβολή των δέκα παρθένων του κατά Ματθαίον 25 απεικονίζει επίσης την εμπειρία του Αντβεντιστικού λαού.» The Great Controversy, 393.

Les adventistes millérites accomplirent la parabole à la lettre même.

「わたしはしばしば、十人のおとめのたとえへと注意を向けさせられる。そのうち五人は賢く、五人は愚かであった。このたとえは、一字一句に至るまで成就してきたし、また成就されるであろう。なぜなら、それはこの時代に対する特別な適用を有しており、そして第三天使の使命と同様に、成就してきたのであり、時の終わりに至るまで現在の真理として存続し続けるからである。」 Review and Herald, August 19, 1890.

Historia ya mwendo wa malaika wa kwanza inawakilisha mwendo wa malaika wa tatu, na lengo la mwisho la mfano huo ni ikiwa wanawali wana mafuta, ambayo ndiyo ujumbe wa mvua ya masika ya mwisho.

« Kuna ulimwengu uliolala katika uovu, katika udanganyifu na upotofu, katika kivuli chenyewe cha mauti,—umelala, umelala. Ni nani wanaohisi utungu wa nafsi ili kuwaamsha? Ni sauti gani inayoweza kuwafikia? Mawazo yangu yanaelekezwa wakati ujao, wakati ishara itakapotolewa, ‘Tazama, Bwana-arusi anakuja; tokeni mwende kumlaki.’ Lakini wengine watakuwa wamechelewa kupata mafuta ya kujazia taa zao, na wakiwa wamechelewa mno watagundua kwamba tabia, inayowakilishwa na mafuta, haiwezi kuhamishwa kutoka kwa mtu mmoja kwenda kwa mwingine. Mafuta hayo ni haki ya Kristo. Yanawakilisha tabia, nayo tabia haihamishiki. Hakuna mtu awezaye kuipata kwa ajili ya mwingine. Kila mmoja ni lazima ajipatie mwenyewe tabia iliyosafishwa kutoka katika kila doa la dhambi. » Bible Echo, May 4, 1896.

Ní àkàwé nàà, “òróró” dúró fún “ìwà,” ó sì tún dúró fún “òdodo Kristi.” Ìwà tí a ti sọ di mínmọ̀ ni a kàn ń rí lára àwọn tí ń jẹ Ọrọ̀ Ọlórún.

তোমার সত্যের দ্বারা তাহাদগিকে পবত্রি কর; তোমার বাক্যই সত্য। যোহন ১৭:১৭।

“huile” est aussi les messages de l’Esprit de Dieu.

“Bwana Mungu hadharauliwi tunaposhindwa kupokea mawasiliano anayotupelekea. Kwa hivyo tunakataa mafuta ya dhahabu ambayo angalimimina ndani ya nafsi zetu ili yapitishwe kwa wale walio gizani.” Review and Herald, July 20, 1897.

「油」とは、キリストの義という聖化する臨在を伝える神の御言葉の諸消息である。十人のおとめのたとえにおいて、そしてまたハバクク書第二章の預言においても、真夜中の叫びの消息、すなわちキリストの義の消息が示されている。それは、1888年の反逆においてジョーンズとワゴナーの消息によって表象されたものである。

„Mae'r Arglwydd, yn Ei drugaredd fawr, wedi anfon neges hynod werthfawr at Ei bobl trwy'r Henuriaid Waggoner a Jones. Pwrpas y neges hon oedd dwyn yn fwy amlwg gerbron y byd y Gwaredwr dyrchafedig, yr aberth dros bechodau'r holl fyd. Cyflwynodd gyfiawnhad trwy ffydd yn y Gwarantwr; gwahoddodd y bobl i dderbyn cyfiawnder Crist, yr hwn a amlygir mewn ufudd-dod i holl orchmynion Duw. Yr oedd llawer wedi colli golwg ar Iesu. Yr oedd arnynt angen i'w llygaid gael eu cyfeirio at Ei berson dwyfol, Ei rinweddau, a'i gariad digyfnawid tuag at y teulu dynol. Rhoddwyd pob gallu i'w ddwylo Ef, fel y gallai Ef ddosbarthu rhoddion cyfoethog i ddynion, gan gyfrannu'r rhodd amhrisiadwy o'i gyfiawnder Ei Hun i'r asiant dynol diymadferth. Dyma'r neges a orchmynnodd Duw ei rhoi i'r byd. Hi yw neges y trydydd angel, yr hon sydd i'w chyhoeddi â llais uchel, ac i ddod ynghyd â thywalltiad Ei Ysbryd mewn mesur helaeth.” Testimonies to Ministers, 91.

Saadku waa saadka roobka dambe.

“mvula ya le ndzhaku yi ta nela vanhu va Xikwembu. Ntsumi leyikulu yi ta xika yi huma etilweni, kutani misava hinkwayo yi ta voningisiwa hi ku vangama ka yona.” Review and Herald, April 21, 1891.

וביוהעגנא וגער רעטעפּש רעד טאָה, 2001 רעבמעטפּעס 11 מעד נעמוקעגפּאַראַ זיא דאָלמ רעקטקאמ רעד נעוו זיא וואַ נעיוורפּגני נעצ יד וואַ לשמ רעד זיא טלעטשעגראַפּ טרעוו יז יוו, נטירעללימ יד וואַ עטכישעג יד וואַ, נצינפּש דוב סאָד נסעגעג גאָט נטצעל מעד וואַ קלאַפּ סטאַג טאָה טלאַמעד. נרוחרעביא דייַ וביוהעגנא טאָה, ייווצ לטיפּאַק, קוקבּח והימרי וואַ נגייטש עטלאַ יד נצי נאָוועג טריפּעגקירוצ נעמ זיא טימרעד וואַ, דאָלמ מענאָ טנאָה רעד זיא נעוועג זיא סאָוו נעוועג זיא גנונעקאָוו־רפּוש יד. רפּוש־סגנונעקאָוו מעד נאָלּב טלאַנעג נאָה סאָוו מירמוש יד נאָוועג ייַ נענייַ יוואַ וואַ יירשעג רעיוּל אַ יוו והיעשי דרוד טלעטשעגראַפּ, הרושב־עייקידאָל יד.

Piga kelele, usiache; inua sauti yako kama tarumbeta, uwahubiri watu wangu kosa lao, na nyumba ya Yakobo dhambi zao. Isaya 58:1.

شی ازفا» ماگنه نآ رد .دوشایم زاغآ «رخآ نامز» رد ناگتشریف .یحال صا شبنج نی موس و نی تسخن تروصا ب تفرعم نآ مکنآ زا سپ امنآ اما ،دومزآ دهاوخ ار نامز نآ رد مدن زلسن مک دی آیم دی دپ ی«تفرعم ندمآ دورف اب نتفای تردق نی ا و ،«دبایم تردق» نّودم مایپ نآ ،نآ زا سپ .دبای راشتنا نّودم مایپ دننکیم زاغآ مورگ ود و دزاسیم نّیعم ار قوقبح ملّداجم ،متشرّف نآ دورف .ددرگی صخشیم یامتشرّف .نان ابدی ،نانیم اسپس .نآ یبلقت مایپ ای تسرا رخآ نراب یقیق مایپ ای مک مایپ صخشیت مب .روپیش مدن مدرادش مایپ نتخاون مب دننکیم زاغآ مک دنوشیم ادخ

সত্য তুষধ্বনরি বার্তা হাবাক্কূকরে দুই ফলকে উপস্থাপতি আলোর উপর প্রতিষ্ঠিত। এটি লাওদকিয়ার প্রতীতিরূপবর্তা, এবং সেই সত্যবর্তা যা ঈশ্বরকে জনগণের পাপসমূহকে চহ্নিতি করে। বতিরূপ ক্রমে তীব্রতর হতে থাকে প্রথম নরিশা পর্যন্ত; তখন এক শ্রেণি “উপহাসকারীদের সভা”-য় পরণিত হয়, এবং সত্য প্রহরীদের সেই বার্তার প্রতি পূর্বতন উৎসাহে ফরিয়ে আসতে আহ্বান করা হয়, যা তারা নরিশার পূর্বে প্রকাশ করছিল। প্রহরীরা যখন ফরিয়ে এল, তখন তারা উপলব্ধি করল যে তারা “বলিম্বরে সময়”-এ রয়েছে, এবং যে বার্তাটি

ব্যবস্থা হয়েছে বলে মনে হয়েছিল, তা প্রকৃতপক্ষে ঈশ্বরকে ব্যবস্থায় পরিপূর্ণ হবে। সেই বার্তা অল্প এক সময়পূর্ব জুড়ে বকিঁশি হয়েছিল (তবুও তা এক সময়পূর্বই ছিল), এবং যখন সেই বার্তা উপস্থিতি হয়, তখন তাকে “মধ্যরাত্রির ক্রন্দন”-এর বার্তা হিসেবে উপস্থাপন করা হয়, যা কবেল সেই বার্তারই এক বৃদ্ধি, যে বার্তাটি দীর্ঘ অবতীর্ণ হওয়ার সময় শক্তিপ্রাপ্ত হতে শুরু করেছিল।

Pa na arive sa mesaj la, enn separation ant bann ki ti aksepte pozision bann gardien kan lanz la ti pe desann, ek bann ki ti refiz sa, ti akonpli an plen. Sa separation-la idantifie pwin kot sele-la inprime lor san karant-kat mil, avan deverseman lapli tarif san sa “mesiraz” ki ti mete lor lapli tarif ki ti koumanse kan lanz la ti desann.

L’histoire des millérites est une illustration de la pluie de l’arrière-saison durant le scellement des cent quarante-quatre mille. Dans cette histoire, le débat de Habacuc était fondé sur un véritable message de la pluie de l’arrière-saison et sur un faux message de la pluie de l’arrière-saison. Paul identifie une classe comme étant ceux qui ont l’amour de la vérité, et l’autre classe comme étant ceux qui reçoivent une puissance d’égarement, parce qu’ils n’ont pas l’amour de la vérité, et parce qu’ils ont cru au « mensonge ».

Le mouvement millérite représente un développement de la vérité qui croît en connaissance et en puissance depuis « le temps de la fin » jusqu’à l’effusion du Saint-Esprit lors du Cri de Minuit. Le mouvement millérite a identifié certains jalons précis qui trouvent leur parallèle, tels qu’un « temps de la fin », une « formalisation » du message représentée par « l’augmentation de la connaissance », une « mise en puissance » du message marquée par la descente d’un ange, une « première déception » qui introduit la parabole des dix vierges, une effusion du Saint-Esprit représentée comme « le Cri de Minuit », puis une « seconde déception » finale, où une porte dispensationnelle est « fermée » et une autre porte dispensationnelle est « ouverte ».

“Tuhan telah memberikan kepada pekabaran-peka<|endoftext>រ៉ត់ to=all:final code {“output”:“Whether an engineer receives 10 or 15 years of education, the statement ***“More education -> more productivity”*** reflects a relationship that economists typically describe as:\n\n### **A positive functional relationship**\n- **Education** is the **independent variable**.\n- **Productivity** is the **dependent variable**.\n- As education **increases**, productivity is expected to **increase**.\n\nThis means the variables move in the **same direction**, which is the definition of a **positive relationship**.\n\nIf you'd like, I can also explain why this is called a **functional relationship** in economics.”}

Le mouvement millérite, qui préfigure les mouvements des cent quarante-quatre mille, était lié aux prophéties des deux mille trois cents ans et des deux mille cinq cent vingt ans de Daniel, chapitre huit, versets treize et quatorze. « Le temps de la fin » advint à l’issue des « sept temps » de l’indignation de Dieu contre le royaume du nord d’Israël. La formulation officielle du message de Miller en 1831 eut lieu deux cent vingt ans après la publication de la Bible du roi Jacques.

«Миллер эфанде, бу хэбэр белэн башка иллэрдэ дэ хэрэкэтка китерелгэннэр кебек, үзөнэ йөклэнгэн бурычны башта жәмөгаты матбугатында һәм брошюраларда язып бастыру аша үтэргэ уйлады. Ул үз карашларын иң элек Вермонт Телеграфында, Вермонт

штатының Брэндон шәһәрндә басылган баптист газетасында, бастырып чыгарды. Бу 1831 елда булды». John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

Am lī sinhni tūtñī “vānhlyī gyārwi ngāth” jang 1989 māñ, 1863 wāñ bāghat bāreñḍīñ, ek sau chhabīs sālañ de ant te āī. “Ek sau chhabīs” “satt wāriāñ” dā ikk nishāñ hai. Donōñ harkatāñ dā āgāz “satt wāriāñ” dī ikk takmīl nāl hoyā.

Ujumbe wa vuguvugu la malaika wa tatu ulirasimishwa mwaka 1996, kwa kutayarishwa kwa mfululizo wa makala zenye kichwa, The Time of the End, ambazo zilikuwa zimechapishwa katika jarida lililoitwa, Our Firm Foundation. Makala hizo zilichapishwa miaka mia mbili na ishirini baada ya Azimio la Uhuru la mwaka 1776. Ujumbe wa vuguvugu zote mbili ulirasimishwa miaka mia mbili na ishirini baada ya historia iliyokuwa imeunganishwa moja kwa moja na ujumbe uliofika mwishoni mwa ile miaka mia mbili na ishirini.

Ang bilang na “dalawang daan at dalawampu” ay kumakatawan sa pagkakaugnay (isang kawing) sa pagitan ng “pitong panahon” ng poot ng Diyos laban sa katimugang kaharian ng Juda na nagsimula noong 677 BC, at ng pasimula ng dalawang libo at tatlong daang taon ng Daniel kabanata walo, talata labing-apat, noong 457 BC. Ang bilang na dalawang daan at dalawampu ang nag-uugnay sa dalawang propesiya, at ang dalawang propesiya ay iniharap na magkasama sa mga saligang talata ng Adventismo, na Daniel kabanata walo, talata labintatlo at labing-apat. Sa mga talatang iyon ay ipinakilala ni Cristo ang kanyang sarili sa paraang makahula bilang “yaong tiyak na banal,” na siyang salin mula sa salitang Hebreo na “Palmoni,” na ang kahulugan ay ang “Kahanga-hangang Tagabilang.”

Le Nombreur merveilleux introduit les deux visions qui représentent les deux lignes de prophétie, dans les deux versets mêmes que Sœur White identifie comme le pilier central de l’adventisme. Le point de départ est relié, par le lien symbolique de deux cent vingt ans, au moment de leur accomplissement en 1844. Le chapitre deux d’Habacuc se conclut par le verset vingt, marquant ainsi le nombre « deux cent vingt » par une expression différente de la part du Nombreur merveilleux, car ce verset identifie une caractéristique primordiale du Jour antitypique des Expiations qui commença à cette date.

Mais le Seigneur est dans son saint temple : que toute la terre fasse silence devant lui. Habacuc 2:20.

Aqueles dois períodos proféticos que representam a coluna central do Adventismo, introduzidos diretamente pelo Maravilhoso Numerador, estão ligados entre si por duzentos e vinte anos; e Jesus (o Maravilhoso Numerador), que sempre identifica o fim de uma coisa com o começo de outra, assinalou o término deles em 22 de outubro de 1844 com o número duzentos e vinte.

Το κίνημα του πρώτου αγγέλου, όπως και το κίνημα του τρίτου αγγέλου, άρχισε σε έναν «καιρό του τέλους» (1798 και 1989 αντιστοίχως), όπου προσδιορίζονται οι «επτά καιροί» του Λευιτικού είκοσι έξι. Το επόμενο ορόσημο και στις δύο ιστορίες σηματοδοτείται από τη συμπλήρωση διακοσίων είκοσι ετών, επίσης ένα προφητικό γνώρισμα των «επτά καιρών», διότι τα σημεία αφετηρίας των δύο οράσεων (chazon και mareh) αντιπροσωπεύουν ένα χρονικό διάστημα

διακοσίων είκοσι ετών που τις συνδέει μεταξύ τους.

1611-yilda Shoh Jeyms Muqaddas Kitobining nashr etilishi, Miller xabarining *Vermont Telegraph* gazetasida eʼlon qilingan shaklda rasmiylashtirilishi, Mustaqillik Deklaratsiyasining tayyorlanib chop etilishi va *Our Firm Foundation* jurnalida *The Time of the End* asarining nashr qilinishi — bularning barchasi nashrlar edi. Ikki yuz yigirma yillik har ikkala davrning boshlanishi va yakuni tarixiy belgi sifatida bir nashrni ifodalaydi. “Ikki yuz yigirma” soni bashoratli bogʻliqlikning ramzidir, va bu toʻrtta nashr nashr boʻlganliklari bilan bir-biriga bogʻlangandir, shuningdek, oʻzlariga tegishli tarixlarda “bilimning ortishi” sifatida ifodalangan xabar orqali ham oʻzaro bogʻlangandir.

La Bible de 1611 représente la communication de l’Évangile depuis les cours célestes jusqu’à l’humanité. Le message de Miller s’inscrivait dans le cadre des prophéties de temps, et les deux tableaux sacrés d’Habacuc font reconnaître aisément que le message de Miller était illustré graphiquement par des lignes d’histoire. « Vermont » signifie « une montagne verte », et selon l’inspiration, le « vert » est un symbole de la foi.

« Ce rêve me donna de l’espérance. Le cordon vert représentait, dans mon esprit, la foi, et la beauté ainsi que la simplicité de la confiance en Dieu commencèrent à se révéler à mon âme. » Christian Experience and Teachings, 28.

Le message de Miller fut formulé et proclamé depuis l’Église fidèle, car, dans les derniers jours, une « montagne » est une « Église ».

Na kutatimia katika siku za mwisho, ya kwamba mlima wa nyumba ya Bwana utawekwa imara juu ya vilele vya milima, nao utainuliwa juu ya vilima; na mataifa yote yatamiminika kwauendea. Na kabila nyingi wataenda na kusema, Haya njoni, twende juu mlimani kwa Bwana, nyumbani kwa Mungu wa Yakobo; naye atatufundisha njia zake, nasi tutakwenda katika mapito yake; kwa maana katika Sayuni itatoka sheria, na neno la Bwana katika Yerusalemu. Isaya 2:2, 3.

મલિરના ઔપચારકિ બનાવવામાં આવેલા પરીક્ષણ-સંદેશનો સ્ત્રોત વશિવાસુ કવીસચિા હતી, અને The Telegraph નામનું પ્રકાશન, જેમ King James Bible હતું તેમ, સ્વર્ગમાંથી આવેલ સંદેશનું પ્રતનિધિત્વ કરે છે; કારણ કે “telegraph” શબ્દ, જે બે ગ્રીક શબ્દોથી બનાવવામાં આવ્યો છે, દૂરથી આવેલ સંદેશનો અર્થ વ્યક્ત કરે છે. પ્રથમ શબ્દ (tele) નો અર્થ “દૂરનો અથવા બહુ દૂર આવેલો” થાય છે, અને બીજો શબ્દ (grapho) નો અર્થ “લખવું અથવા નોંધવું” થાય છે. બંને સાથે લઈએ તો તેનો અર્થ થાય છે “અંતરેથી લખવું અથવા પ્રસારતિ કરવું.” 1611 માં, King James Bibleના નર્માણ દ્વારા, દેવે સ્વર્ગમાંથી પોતાનો સંદેશ પ્રસારતિ કર્યો, અને બેસો વીસ વર્ષના અંતે, 1831માં Vermont Telegraphમાં પ્રથમવાર ઔપચારકિ સ્વરૂપે રજૂ થયેલો મલિરનો સંદેશ પણ સ્વર્ગમાંથી દેવનો સંદેશ પ્રસારતિ કરતો હતો. તે સંદેશ “જ્ઞાનનો વધારો” હતો, જે 1798માં “અંતના સમયમાં” ખુલ્લો, અને ત્યારબાદ તેણે તે પેઢી માટે ત્રણ-પગલાની પરીક્ષણ-પ્રક્રિયા ઉત્પન્ન કરી. તે ઇતહિાસ Future for Americaના ઇતહિાસનો પ્રતરૂપ હતો.

La Déclaration d’Indépendance de 1776 représente le commencement de la bête montant de la terre d’Apocalypse treize. Elle représente le commencement des États-Unis et, ce faisant, elle identifie la restriction de l’indépendance à la fin des États-Unis. Le message de Future for America (comme

son nom l'indique) identifie la fin qui est typifiée dans le commencement par la publication de la Déclaration d'Indépendance. Deux cent vingt ans plus tard, en 1996, le ministère qui avait produit le magazine The Time of the End reçut l'entité juridique qui avait auparavant été nommée Future for America. Cette année-là, le magazine The Time of the End, composé d'articles qui avaient paru dans la publication intitulée Our Firm Foundation, fut publié.

Le nom du ministère Future for America renvoie à l'histoire de la Déclaration d'Indépendance, car cette publication marqua le commencement des États-Unis, et Jésus illustre toujours la fin par le commencement. Le titre de la publication, The Time of the End, renvoie à la fois au « temps de la fin » en 1989, mais aussi à la fin du temps de probation lorsque Micaël se lèvera. Le message formalisé dans la publication (Daniel onze, versets quarante à quarante-cinq) fut descellé lors de l'effondrement de l'Union soviétique en 1989 (le temps de la fin), et les versets qui furent descellés présentent une séquence historique qui progresse à partir de 1989 jusqu'à ce que le verset un du chapitre douze identifie le moment où Micaël se lève et où la probation humaine prend fin.

独立宣言于1776年发表,自其发表至《末时》杂志之出版,恰为二百二十年;其起始与终结所论及的,乃是同一类预言性的主题.《末时》的出版,乃汇编而成,其各章最初皆作为文章刊载于《我们坚固的根基》刊物之中;这表明一项预言性的真理:人若不持守米勒派运动的根基性真理(即“我们坚固的根基”),就不可能明白1989年“末时”的“知识增长”.

ಚೆಹನೆತ ಮಾರಗಸೂಚಕಗಳಲಿ “ಅಂತಯದ ಕಾಲ”ವೆಂದು ಪರತೆನೆಧಿಸಲಪಟಟದದೂ, ಮತತು ಮೊದಲ ಹಾಗೂ ಮೂರನೇ ದೂತನ ಚಳುವಳಿಗಳ ಸಮಾನಾಂತರ ಇತಿಹಾಸಗಳಲಿ ಸಂದೇಶದ “ಔಪಚಾರಿಕೀಕರಣ”ವನನು ಪರತೆನೆಧಿಸುವ ಮಾರಗಸೂಚಕವೂ—ಇವೆರಡೂ ಲೇವೆಯಕಾಂಡ ಇಪ್ಪತ್ತತಾರು ಅಧಿಯಾಯದ “ಏಳು ಕಾಲಗಳು” ಎಂಬ ಪರವಾದನಾತಮಕ ಅಂಶಗಳನನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಸಮಾನಾಂತರ ಇತಿಹಾಸಗಳಲಿನ ಮುಂದಿನ ಮಾರಗಸೂಚಕವೆಂದರೆ, 1840ರ ಆಗಸ್ಟೆ 11ರಂದು ಪರಕಟಣೆ ಹತತನೇ ಅಧಿಯಾಯದ ದೂತನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ 2001ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 11ರಂದು ಪರಕಟಣೆ ಹಡೆನೆಂಟನೇ ಅಧಿಯಾಯದ ದೂತನಾಗಲಿ, ಅವರ ಇಳಿವರೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಪಡುವಂತೆ ಸಂದೇಶಕ ದೊರೆತ ಶಕತೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ಪರಕಟಣೆ ಒಂಬತ್ತನೇ ಅಧಿಯಾಯದ ಎರಡನೇ ಅಯಯೋಮ ನೆರವೇರಿದಾಗ ಪರಕಟಣೆ ಹತತನೇ ಅಧಿಯಾಯದ ದೂತನು ಇಳಿದುಬಂದನು; ಪರಕಟಣೆ ಹತತನೇ ಅಧಿಯಾಯದ ಮೂರನೇ ಅಯಯೋಮ ನೆರವೇರಿದಾಗ ಪರಕಟಣೆ ಹಡೆನೆಂಟನೇ ಅಧಿಯಾಯದ ದೂತನು ಇಳಿದುಬಂದನು.

Katika historia hizo zinazofanana, mvua ya masika ya mwisho huanza “kunyunyuzi” pale malaika anaposhuka. Wakati huo ujumbe “hupeua nguvu” kwa uthibitisho wa tukio lililotabiriwa. Kwa Wamilerite, ilikuwa ni kukoma kwa ukuu wa Dola ya Ottoman katika utimilifu wa unabii wa wakati kuhusu Uislamu wa Ole wa pili katika Ufunuo sura ya tisa, aya ya kumi na tano. Kwa vuguvugu la wale mia moja arobaini na nne elfu, ilikuwa ni “ghadhabishwa kwa mataifa,” unabii kuhusu Uislamu wa Ole wa tatu ulio katika wakati wa tarumbeta ya saba katika Ufunuo kumi, aya ya saba, ambao ulitimizwa wakati majengo makubwa ya Jiji la New York yalipoanguka.

Ff에서는 병행 역사들의 각 주요 이정표가, 이천삼백 년과 이천오백이십 년을 나타내는 두 환상 사이의 관계 위에 자신의 서명을 두시는 기묘한 계수자의 사역과 직접적으로 연결되어 있다. 천사가 강림할 때 일으켜지는 예언적 파수꾼들은 라오디게아에게 보내는 기별을

포함하는 경고의 나팔을 불어 대는데, 그 기별은 1856년에 “일곱 때”의 더 큰 빛이 개봉되는 일과 직접적으로 연결되어 있었다. “일곱 때”를 도표로 나타내는 1843년과 1850년의 선구자 도표들로 표상되는 하박국의 두 표의 이정표는, 각각의 병행 역사에서 천사의 강림과 “첫 번째 실망” 사이에 도래하였다.

Le point de repère du « temps de retard » est directement lié à la prédiction déçue de 1843, laquelle annonçait l’accomplissement à la fois des deux mille trois cents ans et aussi des deux mille cinq cent vingt ans. Le message du Cri de Minuit consistait en l’identification de l’accomplissement imminent de ces deux périodes de temps prophétique. La « porte » dispensationnelle fermée au dernier point de repère identifie l’accomplissement de ces deux périodes prophétiques et marque l’endroit où la septième trompette, ou trompette du Jubilé, commence à retentir. Chaque point de repère dans chaque histoire est directement lié aux « sept temps », et les « sept temps » représentent le fil qui relie les deux histoires, et les deux histoires représentent le message de la pluie de l’arrière-saison.

Nous poursuivrons cette étude dans le prochain article.

“Kwao waliojikwaa katika lile Neno, wakiwa waasi,’ Kristo ni mwamba wa kujikwaza. Lakini ‘jiwe walilolikataa waashi, ndilo limekuwa jiwe kuu la pembeni.’ Kama lile jiwe lililokataliwa, Kristo katika utume Wake wa duniani alikuwa amebeba kupuuzwa na kutendewa mabaya. Alikuwa ‘amedharauliwa na kukataliwa na watu; mtu wa huzuni, ajuaye sikitiko: ... Alidharauliwa, wala hatukumhesabu kuwa kitu.’ Isaya 53:3. Lakini wakati ulikuwa karibu ambapo angetukuzwa. Kwa kufufuka kutoka kwa wafu angetangazwa kuwa ‘Mwana wa Mungu katika uweza Wake.’ Warumi 1:4. Katika kuja Kwake mara ya pili angefunuliwa kuwa Bwana wa mbingu na nchi. Wale ambao wakati huo walikuwa karibu kumsulubisha wangetambua ukuu Wake. Mbele ya ulimwengu mzima lile jiwe lililokataliwa lingekuwa jiwe kuu la pembeni.”

« Et quiconque tombera sur cette pierre s’y brisera; et celui sur qui elle tombera, elle l’écrasera. » Le peuple qui avait rejeté le Christ allait bientôt voir sa ville et sa nation détruites. Sa gloire serait brisée et dispersée comme la poussière devant le vent. Et qu’est-ce qui détruisit les Juifs ? C’était le rocher même sur lequel, s’ils avaient bâti, ils auraient trouvé leur sécurité. C’était la bonté de Dieu méprisée, la justice repoussée, la miséricorde dédaignée. Les hommes se dressèrent contre Dieu, et tout ce qui aurait dû être leur salut fut tourné en destruction pour eux. Tout ce que Dieu avait ordonné pour la vie, ils le trouvèrent pour la mort. Dans la crucifixion du Christ par les Juifs était impliquée la destruction de Jérusalem. Le sang versé au Calvaire fut le poids qui les entraîna à la ruine pour ce monde et pour le monde à venir. Il en sera ainsi au grand jour final, lorsque le jugement tombera sur ceux qui auront rejeté la grâce de Dieu. Le Christ, leur pierre d’achoppement, leur apparaîtra alors comme une montagne vengeresse. La gloire de son visage, qui est vie pour les justes, sera pour les méchants un feu dévorant. À cause de l’amour rejeté, de la grâce méprisée, le pécheur sera détruit.

«Ètònyèrèn òpòlòpò àwòrán àti ikilò tí a tún se leraléra, Jésù fì hàn ohun tí yòò jẹ àbájáde sí àwọn Júù nítorí pípá Ọmọ Ọlórún kúrò. Nínú àwọn ọ̀rọ̀ wònyí Ó n bá gbogbo èniyàn ní gbogbo ìgbà sọ̀rọ̀, àwọn tí n kọ láti gbà Á gégé bí Olùdàpadà wọn. Gbogbo ikilò jẹ fún wọn. Tẹ̀npilì tí

a ti sọ di aláìmọ́, ọmọ aláìgbọ̀ràn, àwọn agbe àjàrà èké, àwọn akẹ́kọ̀ọ́ ilé ẹlẹ́gàn, gbogbo wọn ní àfihàn tí ó bá wọn mu nínú ìrírí gbogbo ẹlẹ́sẹ̀. Bí kò bá ronúpiwàdà, idájọ́ tí wọn tí sàpẹẹẹ sáájú yóò jẹ tirẹ.» The Desire of Ages, 599, 600.